

ਵਿਕਾਸ ਬਹਿਲ ਜੇ.

ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2021 ਦਾ CRM-M ਨੰਬਰ 45411

07 ਜਨਵਰੀ, 2022

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1973—ਧਾਰਾ 482—ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860—
ਐੱਸ. 384. 51 ਅਤੇ 506—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ
ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ
ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ - ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਰੱਦ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ
ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੂੰ
ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਜਦੋਂ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ
ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।-ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।—ਅੱਗੇ ਇਹ
ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ
ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ—ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 156(3)
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ—FIR ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ
ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ 'ਤੇ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 15)

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.
ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਦਰਖਾਸਤ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ
ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਜ
ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਵੀ
ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਧਾਰਾ 156 (3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

(ਪੈਰਾ 20)

ANOTHER
 (Vikas Bahl, J.)
 ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਟ੍ਰੈਟਜੈਕਟ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਹੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

i . ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਬੰਧੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਟੀਟੀ ਐਂਟਨੀ (ਸੁਪੈਰਾ) ਅਤੇ ਅਮਿਤਭਾਈ ਅਨਿਲ ਚੰਦਰ ਸ਼ਾਹ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 173 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਸੀ

ii .ਜਿੱਥੇ FIR ਦੀ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜੇ ਮਿੱਤਰਾ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

iii .ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਅਜਿਹੇ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਗਿਆਨਯੋਗ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਉਕਤ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

iv. ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਲਈ, ਧਾਰਾ 468 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਵਾਏ ਜੇਕਰ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

v. ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

v i. ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

a) ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਕਾਰਿਅਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਆਰ. ਕਲਿਆਣੀ" (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

b) ਐਫਆਈਆਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਤੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੋਤੀ ਲਾਲ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ

ANOTHER
 ਕੇਸ ਵਿੱਚ (Vikas Bahi, J.) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਦਮਨ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਤਮ "ਦਮਨ ਵੇਰੀ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਫੈਸੀ" ਭਾਵ, ਸੱਚ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ, ਝੂਠ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

(ਪੈਰਾ 23)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਕੇਵਲ ਗਿਣਨਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(ਪੈਰਾ 24)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ -ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ/ਜਬਰਦਸਤੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੈਸੇ ਮੰਗਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ. ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਜਦੋਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 506, 384 ਅਤੇ 511 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਾ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੱਥ ਅਧੂਰੇ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 45)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪ੍ਰੀਤਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ।

ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਮੋਹਿਤ ਸਡਾਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਵਿਕਾਸ ਬਹਿਲ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ.236 ਮਿਤੀ 15.09.2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-1), ਧਾਰਾ 384, 511 ਅਤੇ 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਾ ਲਹਿਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ 1991(3) RCR (Crl.)

ANOTHER
 ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ।

(2) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

15.09.2021, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਘਟਨਾ 10.10.2019 ਤੋਂ 15.09.2021 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ 2008 ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਾਲ 2019 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਝੂਠਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰ ਸਕੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ 14 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਐਸਐਚਓ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲੀਆ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਖਾਸਤ ਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ 14 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਲੈਣ ਦਾ ਝੂਠਾ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2020 ਵਿੱਚ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਲੜਕੀ 'ਸ' (ਨਾਮ ਗੁਪਤ) ਉਕਤ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਕੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਕੀਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਲੜਕੀ 'ਸ' ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 'ਸ' ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 384 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 'ਸ' ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਕਸਾਇਆ। ਐੱਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਪਰ 'ਐੱਸ' ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 307/2020 ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ 14 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਦੁਬਾਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਝੂਠਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 384, 511 ਅਤੇ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਗੋਲਡੀ, ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਨਾਜਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਲ 2019 ਵਿੱਚ 'ਆਰ' (ਨਾਮ ਗੁਪਤ) ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਸਾਲ 2020 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਲੜਕੀ 'ਐਸ' (ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ

ANOTHER
(Vikas Bahi, J.)
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ 14 ਲੱਖ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਵੀ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 10.10.2019 ਤੋਂ 15.09.2020 ਤੱਕ ਹੈ। ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 10.10.2019 ਦੀ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 263 ਹੈ, ਧਾਰਾ 376, 342, 506 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਲੜਕੀ 'ਆਰ' (ਨਾਮ ਗੁਪਤ) ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਗੋਲਡੀ ਅਤੇ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਨਾਜਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਉਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 263 ਮਿਤੀ 10.10.2019 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮਿਤੀ 07.07.2020 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਨਕ ਨੇ ਉਕਤ ਲੜਕੀ 'ਆਰ', ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ. ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-5 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 14 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਥਿਤ ਮੰਗ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰ: 54, 58 ਅਤੇ 59 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਕਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣਾ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 211, 193, 389 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ 20.07.2020 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਨਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, 1 ਸਟ ਕਲਾਸ, ਮੁਨਕ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਸੰਮਨ ਸਬੂਤ ਲਈ 21.08.2020 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਲੜਕੀ 'ਆਰ' (ਨਾਮ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ) 17.08.2021 ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.263 ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਅਤੇ ਉਕਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, 24.08.2021 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਿਤੀ 20.07.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਛੁਪਾਈ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਨਕ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਅਧੀਨ

ਧਾਰਾ 156(3) ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ, ਫਿਰ, ਇਹ ਐਫਆਈਆਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, 1 ਸਟ ਕਲਾਸ, ਮੁਨਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਨਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ 20.07.2020 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਫੋਰਮਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 216 'ਤੇ ਮਿਤੀ 11.12.2021 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-11) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸਾਲ 2019 ਵਿੱਚ ਇਕ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੁਆਰਾ 01.12.2021 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P-9 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪੈਰਾ 8 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 23.12.2021 ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 363, 376 (ਡੀ) ਅਤੇ 384 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 2020 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਲੜਕੀ 'ਐਸ' (ਨਾਮ ਗੁਪਤ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 14 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਹੀਂ। .2/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਨਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 116, 195, 211, 384, 389 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 511 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-2/1 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ, ਮੋਰੇਸੋ, ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਨੰ. 5, 6 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਦੂਜੀ

ਬਰਾਬਰ ^{ANOTHER} ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ
(Vikas Bahl, J.)

ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, 1 ਸਟ ਕਲਾਸ, ਮੂਨਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਲੁਕਾਉਣ/ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ, ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਦੋਸ਼ ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੂਨਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 20.07.2020 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 14 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਮੰਗ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕਦੋਂ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਝੂਠੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.263 ਮਿਤੀ 15.09.2021 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 182 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਆਰ' ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਡਿਪਟੀ ਡੀ.ਏ., ਸੰਗਰੂਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਆਰ' ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ 18.11.2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-13) ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਗਵਾਹ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਵੀ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸਮਝ 'ਤੇ ਝੂਠੇ, ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਆਰ' 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵ

⁵ 1991(3) RCR (CrI.)

ANOTHER
 ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ
 (Vikas Bahi, J.)
 'ਆਰ' ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ

15.09.2021 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ, ਜੋ ਕਿ 24.08.2021 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 384, ਧਾਰਾ 511 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 506 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀਸੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਹੱਦਰ ਕੇਸੀ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 3 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜੱਜ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) Cr.PC ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੈਰਾ 7 (ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 52) ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨੇ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 14 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਆਰ' ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਮਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਰਥਕ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 16.09.2021 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ 06.09.2021 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 14 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਵਿਚ ਫਸਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(7) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖੇ

ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਵਕੀਲ ਧਾਰਾ 156(3)

ANOTHER
ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਮਿਤੀ 07.07.2020 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ/ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਾਂ
(Vikas Bahl, J.)
'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 20.07 ਨੂੰ 2020, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਮੁਨਕ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਿਤ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਿਤ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ 06.09.2021 ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ 15.09.2021 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

(8) ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਜੇ ਮਿੱਤਰਾ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 4, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਥ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਜਾਂ ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ। ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੁਕਮ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(9) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ।

(10) ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੇਗੀ।

(11) ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ANOTHER
(12) ਉਕਤ ਵਿਦਰਾਜ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਕਤ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ
(Vikas Bahi, J.)
ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(13) ਅਜੈ ਮਿੱਤਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

“ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 16 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਫੌਜਦਾਰੀ ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰਜ਼ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਹਨ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵੀ. ਸਵਪਨ ਕੁਮਾਰ ਗੁਹਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1982 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 94 9 ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜੋ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੰਡ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਬਿੰਦੂ. ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.) ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਵੀ.ਚ. ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 482 Cr.PC ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 108 ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪ ਪੈਰਿਆਂ 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ:

1. . ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

2. ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸੰਹਿਤਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 155(2) ਦਾ।

3. ਜਿੱਥੇ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ ਲਾਏ ਗਏ ਗੈਰ-ਵਿਰੋਧਿਤ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।"

(13) ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦੰਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਨਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. 5, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ 1973 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ.

(14) ਆਰ ਕਲਿਆਣੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

(Vikas Bahl, J.)
ਬਨਾਮ ਜਨਕ ਸੀ. ਮਹਿਤਾ 6 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 4.1.2003 ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ 409, 420 ਅਤੇ 468 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ (FIR) ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ।

3. ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 29.4.2004 ਦੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਕੇਕੇ ਮਨੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ:

(1) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ।

(2) ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਥੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਸ਼ੇਅਰਜ਼ ਐਂਡ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ, ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।

(4) ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਦਾ ਜੁਰਮ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.3 ਦੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਜੁਰਮ।

(5) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਹੋਣ

ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਵੰਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

XXX XXX XXX XXX XXX XXX ॥

ਹਾਮਿਦ ਬਨਾਮ ਰਸ਼ੀਦ ਉਰਫ ਰਸ਼ੀਦ ਐਂਡ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [(2008) 1 SCC 474], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ:

(6) ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 482 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇੱਕ ਪਰੋਸੀਜਰਲ ਕੋਡ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਸਲ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਡੈਬਿਟ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ।"

ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੈ, ਨੂੰ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇੱਕ ਵਿਹਾਰਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੈਰਾਥੀ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਨੂੰ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v.

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ [(1989) 4 SCC 630], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

(7) ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੰਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ" ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ। ਦੰਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"

xxx xxx xxx xxx xxx xxx ॥

(27) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(30) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "

(15) ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 482. ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ, ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(16) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਟੀਟੀ ਐਟਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ* 7 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹਰ ਵਾਰ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪੈਰਾਯਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ. ਧਾਰਾ 173(2) ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 154 ਅਤੇ 156 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਂਚ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਕੇਸ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸੇ ਜਾਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਅਪੈਰਾਯ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 173(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 482 ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1973 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ, ਅਰਥਾਤ, ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ, ਅਗਲੇਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਅਪੈਰਾਯ ਨੰਬਰ 353/94 ਜਾਂ 354/94 ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।"

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਅਮਿਤਭਾਈ ਅਨਿਲ ਚੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਅਤੇ ਐਨਆਰ 8* ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ

ਇਸ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(18) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਨੇ 2003 ਦੇ CRM-34272-M ਵਿੱਚ 05.12.2007 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ ਬਨਾਮ ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ:

“ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੁਕਮ ਚੰਦ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ 2000 ਦੀ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰ. 130 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 (ਸੰਖੇਪ 'ਕੋਡ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀਆਂ (ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1989 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਐਕਟ') ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 506 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਹਿਸਾਰ (ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਪੀ-1) ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 19.9.2002 ਦੇ ਨਾਲ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-2)।

2. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਪੀ-1 ਵਿੱਚ ਉਹ ਧਾਨਕ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੈਸ਼ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਚ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ, ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ, ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੇਅਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈੱਡ ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਮਿਤੀ 9.9.1999 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4.45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦਰਖਾਸਤ ਕਰਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜ਼ਲੀਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਜਾਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਤਿਲਕ ਰਾਜ ਖੁਰਾਣਾ, ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਇੰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਜਗ ਰਾਮ ਅਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ, ਚੌਕੀਦਾਰ-ਕਮ-ਚਪੜਾਸੀ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ

ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ 10.9.1999 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੋਰ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੌੜ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਤੀ ਆਧਾਰਿਤ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 29.10.1999 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ

ਜਨਰਲ, ਹਿਸਾਰ ਰੋਜ਼, ਹਿਸਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 9.11.1999 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 11 ਮਿਤੀ 8.1.2000 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ। 23.4.2000 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਦਬਾਅ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 24.4.2000 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ, 19.9.2002 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਤਲਬ ਕੀਤਾ। ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਸੰਮਨ ਆਰਡਰ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਕੈਂਸਲੇਸ਼ਨ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਤੋਂ ਛੁਪਾਇਆ

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ. ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੂਚਕ ਹੈ।

11. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਥ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਥ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਥਿਤ ਖਾਲੀ ਧਮਕੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਧਮਕੀ ਦੀ ਸ਼ਰਾਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਧਮਕੀ

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਧਾਰਾ 506 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਧਮਕਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ।

xxx

xxx

xxx

ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਦੋਂ ਬੇਵੱਸ ਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੰਦਭਾਵਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਵਾਈਆਰ ਝੂਠੀ ਪਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਪੁਲੀਸ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਵਾਬਦੇਹ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਸੰਮਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਦੋਂ ਬੇਵੱਸ ਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਿ ਇਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਸੂਚਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਮਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(20) ਮੋਤੀ ਲਾਲ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 154(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੈਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।) ਅਤੇ 154(3) Cr.PC ਧਾਰਾ 156(3) Cr.PC ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਾਇਕ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 156 ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਉੱਚ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। (3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਧਾਰਾ 156(3) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

(21) ਮਹੇਂਦਰ ਕੋਸ਼ੀ " (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗਾ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਭਾਵ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਗਰਮ ਹੈ

ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ ਜਾਂ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਫੋਰਮ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਜਾਂ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਦਨਾਮ ਹੋਣ ਆਦਿ ਦੇ ਅਧਾਰ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

5. ਐਫਆਈਆਰ 6 ਦਸੰਬਰ 2016 ਨੂੰ 20:00 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਦੋਸ਼ੀ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਸਿਟੀ ਲਈ ਇੱਕ SLAO, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਰਣਨ ਹੈ। ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 1 ਤੋਂ 13 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(i) ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਫੰਡ ਟਰਾਂਸਫਰ;

(ii) ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ. 100 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ 2,000/-, ਰੁ. 100/- ਅਤੇ ਰੁ. 50/-;

(iii) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ "ਰੋੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ" ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ;

(iv) ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ ਲੋਕਾਯੁਕਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ;

(v) ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਜਾਂ ਤੋਹਫੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ;

(vi) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਰੋਕੀ ਗਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ;

(vii) ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। 75 ਕਰੋੜ; ਅਤੇ

(viii) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ "ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮੀ ਸੀ। 8 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਕੇ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

6. ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਜ਼ਹਿਰ ਖਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਲੀਲਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ "ਹਾਊਸ ਡਰਾਈਵਰ" ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮੌਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 11 ਦਸੰਬਰ 2016 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਦਸੰਬਰ 2016 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਦੋਸਤ ਬੀ.ਟੀ. ਸੁਰੇਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਜ਼ਰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਪੈਰਾਥ ਨੰਬਰ 128/2016 ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। , ਰਾਮਨਗਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 323, 324, 341, 342, 363, 506, 114 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਅਤੇ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

8. 18 ਅਪ੍ਰੈਲ 2017 ਨੂੰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ, 1973 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਥ ਨੰਬਰ 565/2016 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੈਰਾਥ ਨੰਬਰ 565/2016 ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 12 ਨਵੰਬਰ 2019 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ

ਲਿਆ ਗਿਆ। ਆਖਰਕਾਰ, 29 ਮਈ 2020 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਥ ਨੰਬਰ 565 ਵਜੋਂ ਦਰਜ FIR ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। /2016।

9. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ:

(i) ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਜਿਸ ਵਿਚ 21 ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਪੈਰੇ ਹਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ;

(ii) ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣਗੇ;

(iii) ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ "ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਕਹਾਣੀ" ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ 8 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਕਦੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ;

(iv) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ

ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ;

(v) ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੀਪੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਉਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼";

(vi) ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ 2017 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;

(vii) ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ;

(viii) ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਜੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ;

- (ix) ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਧਮਕੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਧਮਕੀਆਂ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ;
- (x) 8 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਖੋਖਲੇ ਹਨ "ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਸ਼ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਸੀ";
- (xi) ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (xii) ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਜੇ. 8 ਲੱਖ ਸਹੀ ਸੀ, ਕਥਿਤ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬੰਗਲੌਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ;
- (xiii) ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੋਬਾਈਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ;
- (xiv) ਨਾ ਤਾਂ ਮੌਤ-ਨੋਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਂਚ ਨੇ ਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਕਾਲ;
- (xv) ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੀ;
- (xvi) ਜੇਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ;
- (xvii) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਮਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ 'ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ' ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (xviii) ਜੇਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖਤਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਦੌਰੇ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਇੱਕ ਪੱਥਰਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- (xix) ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿਚ ਉਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ;
- (xx) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਆਚਰਣ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ; ਅਤੇ

(xxi) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਜ਼ਹਿਰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਗਲਿਆ, ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਹੈ।

10. ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

17. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵੇਰਵਾ ਹੈ:

(i) ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਗਿਆਨ

ਦੋਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ;

(ii) ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ;

(iii) ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ "ਘਰ ਦੇ ਕਾਰ ਚਾਲਕ" ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ

(iv) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਫੇਸਬੁੱਕ ਅਕਾਊਂਟ 'ਤੇ ਵੀ ਅਪਲੋਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ; ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

(a) ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਦੋਸ਼ੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ SLAO ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਦੌਲਤ, ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੀਮਤ। 100 ਕਰੋੜ;

(b) ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਬਦਲ ਲਏ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ 100 ਕਰੋੜ;

(c) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ;

(d) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਬਦਲੀ ਲਈ 2000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। 75 ਕਰੋੜ;

(e) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਜੋ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ;

(f) ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਧਮਕੀ; ਅਤੇ

(g) ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਤੰਗ ਆ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਜ਼ਹਿਰ ਖਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ

ਲੀਲਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ।

18. ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ, 1973 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ।

19. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ,

ਨਿਆਂ। ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ। ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਰੋਜ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹੂ, (2005) 13 SCC 540, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ:

"8. [...] ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕਸਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਸਲ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਡੈਬਿਟੋ ਨਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ/ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ. ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

XXX XXX XXX XXX XXX XXX ॥

20. ਭਜਨ ਲਾਲ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ। ਜਸਟਿਸ ਰਤਨਾਵੇਲ ਪਾਂਡਿਅਨ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ, 1973 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"102. ਅਧਿਆਇ XIV ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 226 ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੀਤੇ ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ

ਉੱਪਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਸਟੀਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੈਨਲਾਈਜ਼ਡ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਸਖਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(1) ਜਿੱਥੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

(2) ਜਿੱਥੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 155(2) ਦਾ।

(3) ਜਿੱਥੋਂ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਾਏ ਗਏ ਗੈਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(4) ਜਿੱਥੋਂ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਹੈ, ਉਥੇ

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 155(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਇੰਨੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਹੈ।

(6) ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਕੋਡ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ (ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੱਟੀ ਉਲੀਕੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ, ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਵਾਰਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਦੁਖੀ ਧਿਰ.

(7) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਰੀਜਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਭਜਨ ਲਾਲ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਨਗੀਪੇਟ, (2019) 19 SCC 87 ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(26) ਇਸ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ ਇੰਨੇ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਝਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਨੋਰੀਸ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚਲੇ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਲੱਭਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਅਤੇ 107 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ

ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(27) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ: i) ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਖਾਸ ਧਮਕੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ii) ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਥਿਤ ਮੰਗ ਦੇ ਵੇਰਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ 8 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ; ਅਤੇ iii) ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਪੰਨਿਆਂ ਦਾ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਲਿਆ, "ਲੇਖਕ ਲਈ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ"। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ, 1973 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਫਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ 'ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਿ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਕਥਿਤ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਫਸਰ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦਰਜ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਟੇਅ ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂਚ

ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਥਿਤ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਣਾ ਸੀ।

(31) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ 29 ਮਈ 2020 ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(32) ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ(ਜ), ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਧਾਰਾ 306 ਤਹਿਤ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਇਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੁਸ਼ਾਈਡ ਨੋਟ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਰੋੜਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨੋ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨਘੜਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਸ਼ਾਈਡ ਨੋਟ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। . ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, *ਭਜਨ ਲਾਲ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਨਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਰਣਨ* ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ।

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਟ੍ਰੈਟਜੈਕਟ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

- i. ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਸਰੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ

ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। *ਟੀ.ਟੀ.ਐਂਟਨੀ (ਸੁਪਰਾ)* ਅਤੇ *ਅਮਿਤਭਾਈ ਅਨਿਲ ਚੰਦਰ ਸ਼ਾਹ (ਸੁਪੈਰਾ)* ਨੇ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ

- ii. ਜਿੱਥੇ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜੈ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਮਿੱਤਰਾ (ਸੁਪਰਾ) ।

- iii. ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਅਜਿਹੇ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਗਿਣਤੀਯੋਗ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਉਕਤ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
- iv. ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਲਈ, ਧਾਰਾ 468 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਵਾਏ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।
- v. ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- vi. ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

a) ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "*ਆਰ. ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਕਲਿਆਣੀ*" (ਸੁਪਰਾ)।

b) ਐਫਆਈਆਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਤੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਮੌਤੀ ਲਾਲ (ਸੁਪੈਰਾ)* ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਤਮ

“ਸਪਰੈਸਿਓ ਵੇਰੀ, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਫੈਸੀ” ਭਾਵ ਸੱਚ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ, ਝੂਠ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(24) ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਸਿਰਫ ਗਿਣਨਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(25) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(26) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਥੇ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(27) ਮਿਤੀ 15.09.2021 ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੈਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੀ ਮਿਆਦ 10.10.2019 ਤੋਂ 15.09.2021 ਤੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਦੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਸਾਲ 2019 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਗੋਲਡੀ, ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਨਾਜਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 'ਆਰ' (ਨਾਮ ਗੁਪਤ) ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਸਾਲ 2020 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੜਕੀ 'ਐਸ' (ਨਾਮ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ 14 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। .2, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 263 ਮਿਤੀ 10.10.2019 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376, 342, 506 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਅਪੈਰਾਧ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, 2012. ਉਕਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਆਰ' ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਆਰ', ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ

ਧਾਰਾ 211, 193, 389 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.263 ਮਿਤੀ 10.10.2019 ਵਿਚ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 07.07.2020 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਜੌਲੀ ਉਮਰ ਕਰੀਬ 30 ਸਾਲ ਪੁੱਤਰ ਸ. ਹਰਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਬਖੇਰਾ ਖੁਰਦ, ਤਹਿਸੀਲ ਲਹਿਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਾਰਡ ਨੰ.9, ਲਹਿਰਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਲਹਿਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਸੰਗਰੂਰ।

ਬਿਨੈਕਾਰ

ਬਨਾਮ

ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਡਬਲਯੂ/ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ 3. ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਕਾਂਤੀ ਪੁੱਤਰ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ 4. ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾ ਜਵਾਹਰ ਵਾਲਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਲਹਿਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ 5 ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਮੇਲੀ ਪੁੱਤਰ ਬੰਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਬਖੇਰਾ ਖੁਰਦ, ਤਹਿਸੀਲ ਲਹਿਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ।

ਦੋਸ਼ੀ

ਧਾਰਾ 156 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ U/s 211, 193, 389, 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

12) ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਮੇਲੀ ਖਿਲਾਫ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ. ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਫੋਨ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 1 ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ. ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਇਹ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਿਓਗੇ। 14 ਲੱਖ ਤਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਮੇਲੀ ਨੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਫੋਨ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਕਾਲ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

13) ਕਿ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਆਪਸੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਰੀਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਖਿਲਾਫ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਡਰਾਵਾ ਦੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਮਿਤੀ 07-10-2019 ਤੋਂ 04 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਝੂਠਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 263 ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ। /2019, ਇੱਕ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੈ।”

(28) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) Cr.PC

ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ।

ਉਕਤ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 (ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਦਾ ਪੰਨਾ 52) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਦੋਸ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 20.07.2020 ਨੂੰ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਨਕ ਨੇ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਮਿਤੀ 20.07.2020 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਮੌਜੂਦਾ:

ਸ਼. ਜੇਐਸ ਅਜ਼ੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੜ੍ਹੀ।

ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਤੱਥ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਸੰਮਨ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ 21.08.2020 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਤੀ: 20.07.202

(ਗੁਰਮੇਹਤਾਬ ਸਿੰਘ) ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ,

ਮੁਨਕ. UID-PB04731"

(29) ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਸੰਮਨ ਸਬੂਤ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ 11.12.2021 (ਅਨੁਸ਼ਕਾ ਪੀ 11) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 156(3) Cr.PC ਜਾਂ 20.07.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ। ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 16.09.2021 (ਅਨੇਕਚਰ ਆਰ-2/3) ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ

ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ (ਅਨੈਕਸਚਰ R2/1) ਹੈ

ਇੱਥੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਨੂੰ,

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ (ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ), ਮੁਨਕ

ਉਪ: ਐਸਐਚਓ, ਲਹਿਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਗਰੂਰ 1) ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਐਚ.ਸੀ., ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ, ਚੋਕੀ ਚੋਟੀਆਂ, ਪੀ.ਐਸ. ਲਹਿਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ. ਸੰਗਰੂਰ। 1) ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਮੇਲੀ ਪੁੱਤਰ ਬੰਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਬਬੇਰਾ ਖੁਰਦ, ਤਹਿਸੀਲ ਲਹਿਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ। ਸੰਗਰੂਰ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 116, 195, 211, 384, 389 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ 511, 120-ਬੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

5. ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 10-10-2019 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 263 ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ, ਡੀਜੀਪੀ ਕੋਲ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ, ਪੰਜਾਬ, ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਮਿਤੀ 15-10-19 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਸੇ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6. ਫਿਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਡਰ ਉਦੋਂ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ (ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। 40000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪੈਸੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਖਿਲਾਫ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਧਾਰਾ 384 ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰ. 281 ਮਿਤੀ 3-11-2020 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਲਹਿਰਾ ਵਿਖੇ ਉਕਤ ਔਰਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 6-11-2020 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਨਕ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਨਕ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਕਾਇਦਾ ਜਮਾਨਤ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਹਿਲਾ Sxxxx ਨੇ FIR ਨੰ. 307 1-12-2020 ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਰਤੀਆ ਅਧੀਨ 376(2)(ਐਨ), 384, 450, 34

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

7. ਕਿ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਭਾਵ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਾਹਕ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜਮਾਤੀ ਵੀ ਸੀ, ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮਾਮਲਾ FIR ਨੰ. 2020 ਦਾ 307 ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਫਤਿਹਾਬਾਦ ਡੀਐਸਪੀ ਦਫਤਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਪੰਚ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮੂਨਕ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਈ ਦਿਨ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਫਤਿਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਰਪੰਚ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੌਲੀ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਵਿਰੁੱਧ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਪੰਚ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ।

(30) ਉਕਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਸੇ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ/ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਹਨ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 22.03.2021 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 22.03.2021 ਦਾ ਆਰਡਰ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਮੌਜੂਦਾ:

ਸ਼. ਜੇ.ਐਸ.ਅਜੀ, ਐਡ.

ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਬਿਨੈਕਾਰ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਜੌਲੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਮੂਨਕ ਲਈ ਸਾਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮਿਤੀ: 22.03.2021

sd/-

(ਗੁਰਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ), ਪੀਸੀਐਸ
ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 1 ਸਟ
ਕਲਾਸ, ਮੁਨਕ, UID-PB0473”

(31) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 156 (3) ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵੀ ਕਿਹਾ

ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ 22.03.2021 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 156(3) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਮੌਤੀ ਲਾਲ ਸੌਨਗਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)* ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

"2. ਹੱਥ ਦੇ ਫ੍ਰੈਸਕੋ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲਾ ਸਕੋਰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ "ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੱਚੇ ਖੇਡਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ" ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਦਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਗਣਨਾ ਨਾਲ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੀ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਨਫਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਲਈ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਲਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿਚ ਖੇਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ, ਇਸਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਦਾਰਥ ਵਿਚ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ, ਇਸ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਬਰ ਵਿਚ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਫਨਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

18. ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਅੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦਾਇਕ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਆਇਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ। ਇਹ ਦਮਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਮਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾ

ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਮਨਕਾਰੀ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਫੈਸੀ, ਭਾਵ, ਸੱਚ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ, ਝੂਠ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। .

19. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 327 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼

2011 ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਨੰਬਰ 1, ਜੋਧਪੁਰ ਦੁਆਰਾ 2009 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 7 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਨੰਬਰ 3, ਜੋਧਪੁਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ”।

(32) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ/ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਉਤਰ ਆਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਮਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਸੈਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਢਲੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾਝੜੀ ਖੇਡ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਕਸਿਮ ਸੁਪ੍ਰੈਸਿਓ ਵੇਰੀ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਫੈਸੀ, ਭਾਵ, ਸੱਚ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ, ਝੂਠ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(33) *ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਾਲਮੇਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬੇਵੱਸ ਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ *ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਸੂਚਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ* ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਢਲੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

(34) *ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)* ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ: -

"26. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਏ

ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਖੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਮੁਫਤ ਪਹੁੰਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਵਿਗਾੜ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

27. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 156(3) Cr.PC ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਸਕੋਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 154(1) ਅਤੇ 154(3) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 156(3) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਲੂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਕੋਈ ਝੂਠਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 156(3)

ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(35) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 154 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 156(ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ 3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ., ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 154(1) ਅਤੇ 154(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸਹਾਇਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ, ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਉੱਚ ਫਰਜ਼ ਹੈ। 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ. PC ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਤੀ 20.07.2020 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, 1 ਸਟ ਕਲਾਸ, ਮੁਨਕ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, 1 ਸਟ ਕਲਾਸ, ਮੁਨਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਧਾਰਾ 156(3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 156(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਿਤੀ 20.07.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਫੋਰਮ ਸ਼ਾਪਿੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਉਕਤ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਤੋਂ ਛੁਪਾਈ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਰੇਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(36) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਆਰ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 2019 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਝੂਠੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਖੜੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪੈਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਆਰ' ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ।

17.08.2021 ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.263 ਮਿਤੀ 10.10.2019 ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ 24.08.2021 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਆਰ' ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 01.12.2021 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-9) ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਰਾਜ

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 263 ਡੀ.ਟੀ.

10.10.2019 U/S 365/376-D/376 [2] [n]/384 IPC

ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 6 ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਚਿਲਡਰਨ ਫਰਾਮ ਸੈਕਸੁਅਲ ਓਫੈਂਸ ਐਕਟ 2012 PS ਲਹਿਰਾ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ U/s 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਜੌਲੀ ਪੁੱਤਰ ਹਰਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਬਖੋਰਾ ਖੁਰਦ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

8. ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ, ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਪੁਖਤਾ ਹੈ ਪਰ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਜੌਲੀ ਪੁੱਤਰ ਹਰਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਬਖੋਰਾ ਖੁਰਦ ਨੂੰ 23.12.2021 ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਸਮੇਤ ਧਾਰਾ 363, 376 (ਡੀ), ਅਤੇ 384 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਮਿਤੀ: 01.12.2021

ਰਾਜੀਵ ਕੁਮਾਰ, ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ-ਆਈ.

ਐਸ.ਡੀ./- ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ
(ਵਿਲੱਖਣ ਪਛਾਣ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਬੀ.0036)।

(37) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 363, 376(ਡੀ) ਅਤੇ 384 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੋਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਨ ਚਿੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਲੀਨ ਚਿੱਟ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨੀਂਹ ਦੇ ਪੈਰ ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

(38) ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 9 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦ ਨੇ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨਿਸਾਂਗ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰਨਾਲ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕਲੰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 182 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸੋਨਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਲਬੀਰ ਉਰਫ ਦਲਬੀਰ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 379 ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਨਿਸਾਂਗ ਵਿਖੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 31 ਮਿਤੀ 1.2.1999 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਮ ਪੰਚਾਇਤ ਪਿੰਡ ਅਮੂਨਪੁਰ ਦੀ ਤਤਕਾਲੀ ਸਰਪੰਚ ਸੋਨਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪੰਚਾਇਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ ਗਲਤ ਪਾਏ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਝੂਠੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 182 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ।

3. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸੋਨਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 379, 201, 467, 468, 471 ਅਤੇ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 379 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਅਤੇ P-3 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਜੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 182 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

4. ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

5. CrI ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ. ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 18769-ਐਮ ਆਫ 2005, ਗੋਪਾਲ ਵਿਜੇ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਭੁਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ, 1982(3) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 510 ਅਤੇ ਐਚ.ਐਸ. ਬੈਂਸ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 13 ਸਤੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।), ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1980 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 1883 ਅਤੇ ਮੁਨੀਲਾਲ ਠਾਕੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਠਾਕੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 1985 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 437 ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਅਜੇ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਅਪੈਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6. ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੈਅ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 182 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਯੋਗ ਹੈ।

7. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨਿਸਾਂਗ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰਨਾਲ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 182 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਲੰਦਰਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(39) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 182 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕੇਸ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 182 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਿਖਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 182 ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

(40) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਆਰ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਿਆਨ. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 182 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਡੀ.ਏ., ਸੰਗਰੂਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਦੂਸਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਧਾਰਾ 156(3) Cr.PC ਮਿਤੀ 07.07.2020 (ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 5 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, 1 ਸਟ ਕਲਾਸ, ਮੁਨਕ ਨੇ 20.07.2020 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ (ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਕਿ ਇਹ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-2/4) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। 17.08.2021 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ P-7)। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ/ਸ਼ਿਕਾਇਤ 18.11.2021 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 15.09.2021 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚੌਥੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। FIR ਨੰ.263 ਮਿਤੀ 10.10.2019 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਸੀ. ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 17.08.2021 ਨੂੰ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਆਰ' ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 24.08.2021 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ 15.09.2021 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਫੋਰਮ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਇਰਾਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ

ਵੀ

ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(41) ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਗੇ।

(42) ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 384, 506 ਅਤੇ 511 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. 'ਚ ਧਾਰਾ 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਜੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ 14 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਝੂਠਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਥਿਤ ਧਮਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਧ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਨੇ “ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸੂਰੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 10” ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ:-

“ ਇਹ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸੂਰੀ ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਕੀਮਤੀ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 506/34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 297 ਮਿਤੀ 4.8.1995 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। , PS ਸਿਟੀ ਜਗਾਧਰੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਿਤਾ ਗੁਪਤਾ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਗਾਧਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

14. ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 506/34 ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 297 ਮਿਤੀ 4.8.1995 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਤੀ 2.8.1995 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ ਭੂਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਹੁੱਡਾ ਕਲੋਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਗਾਧਰੀ। ਉਹ ਭੂਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸਕੂਟਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਨ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਸੂਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਰਮੇਸ਼ ਅਚਾਨਕ ਉੱਥੇ ਆ ਗਏ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਸੂਰੀ ਸਕੂਟਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਖੰਭੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਕੂਟਰ ਹੌਲੀ ਕਰਕੇ ਉੱਥੇ ਆ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨੋ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਗਾਲੀ-ਗਲੋਚ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਖਬਰ ਛਾਪੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਭੂਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਜੀਤ

ਵੀ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸੂਰੀ ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ

ਆਪਣਾ ਸਕੂਟਰ ਲੈ ਗਏ। ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਪੋਰਟਰ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਕੇਸਰੀ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ, ਭੂਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਜੀਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਦੱਸੀ। ਉਹ ਰਾਤ 10.00 ਵਜੇ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਜਗਾਧਰੀ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਅਮਰਨਾਥ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸਿਵਲੀਅਨ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਥਾਣੇ 'ਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ।

16. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਨੀਲਮ ਮਹਾਜਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1994(2) ਸੀ.ਐਲ.ਆਰ. 181 ਵਿੱਚ ਲਿਆ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਪਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 503 ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:-

"ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਵੱਕਾਰ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਣ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ, ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।"

17. ਜੇ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀਏ ਭਾਰਤੀ

(*Vikas Bahl, J.*)

ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 503, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ: 297 ਮਿਤੀ 4.8.1995 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 503 ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਗੇ। ਜੁਰਮ ਦਾ ਸਾਰ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਧਮਕੀ ਉਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਮਕੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਕੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਮੈਂ ਬਰਾਬਰ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਭੈੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਰੀਜਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ: 297 ਮਿਤੀ 4.8.1995 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 506/34 ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਿਟੀ ਜਗਾਧਰੀ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਗਾਧਰੀ ਅੱਗੇ ਲੀਬਿਤ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(43) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਖਬਰਾਂ ਦਾ ਲੇਖ, ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੈ ਤਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਨੀਲਮ ਮਹਾਜਨ *ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।*

ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ¹¹। ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰ) ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਵਧਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੈਰਾ

ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਕਬਿਤ ਖਾਲੀ ਧਮਕੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ, ਧਾਰਾ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਧਮਕੀ ਦਾ ਅਪੈਰਾਥ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਧਮਕਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮਕਮ ਐਚਦੇ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀ¹², ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

5. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 384 ਆਈਪੀਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਕੀਲ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪੈਰਾਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਧਮਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਰਡੀਐਕਸ ਪਾ ਕੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਗੰਦੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਨਿਰੁਧ ਅਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗਵਾਹ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ ਹੋਰ ਕਾਲ ਆਈ ਸੀ।

8. ਕੀ ਸੰਭਾਵੀ ਖਤਰੇ ਵਾਲੀ ਅਜਿਹੀ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਲ ਧਾਰਾ 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 384 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾ ਕੇਸ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦੇ ਹੈ।

10. ਧਾਰਾ 384 ਆਈਪੀਸੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 383 IPC ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ

(*Vikas Bahl, J.*)

ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਾਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਜਾਂ ਸੀਲ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਡਰੋ। ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 384 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੈਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 384 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

12. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਰ ਅਪੈਰਾਧ ਧਾਰਾ 504 ਅਤੇ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਧਾਰਾ 504 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ, ਆਈਪੀਸੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 504 ਆਈਪੀਸੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਜੋ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਭੜਕਾਹਟ ਉਸ ਲਈ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 504 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਧ ਵੀ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

13. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਧਮਕਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ, ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੁੰਬਈ ਤੋਂ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕਾਲ ਦੀ ਰਸੀਦ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਮੁੜ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ ਨੂੰ

ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਸ-ਪਾਸ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਜੁਰਮਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

15. ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 1099 ਮਿਤੀ 21.10.2009 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 384, 504 ਅਤੇ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਿਟੀ ਪਾਣੀਪਤ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(44) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 384, 504 ਅਤੇ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਿਟੋ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਰਡੀਐਕਸ ਪਾ ਕੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਤੋਂ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਲ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਧ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 384 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਅਪੈਰਾਧ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(45) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਝੂਠੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 506 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ/ਜਬਰਦਸਤੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੈਸੇ ਮੰਗਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ. ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 506, 384 ਅਤੇ 511 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਾ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ

(Vikas Bahl, J.)

ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੱਥ ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧੂਰੇ ਸਨ

(46) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.236 ਮਿਤੀ 15.09.2021 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-1), ਧਾਰਾ 384, 511 ਅਤੇ 506 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਹਿਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜੇਐਸ ਮਹਿੰਦੀਰਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ